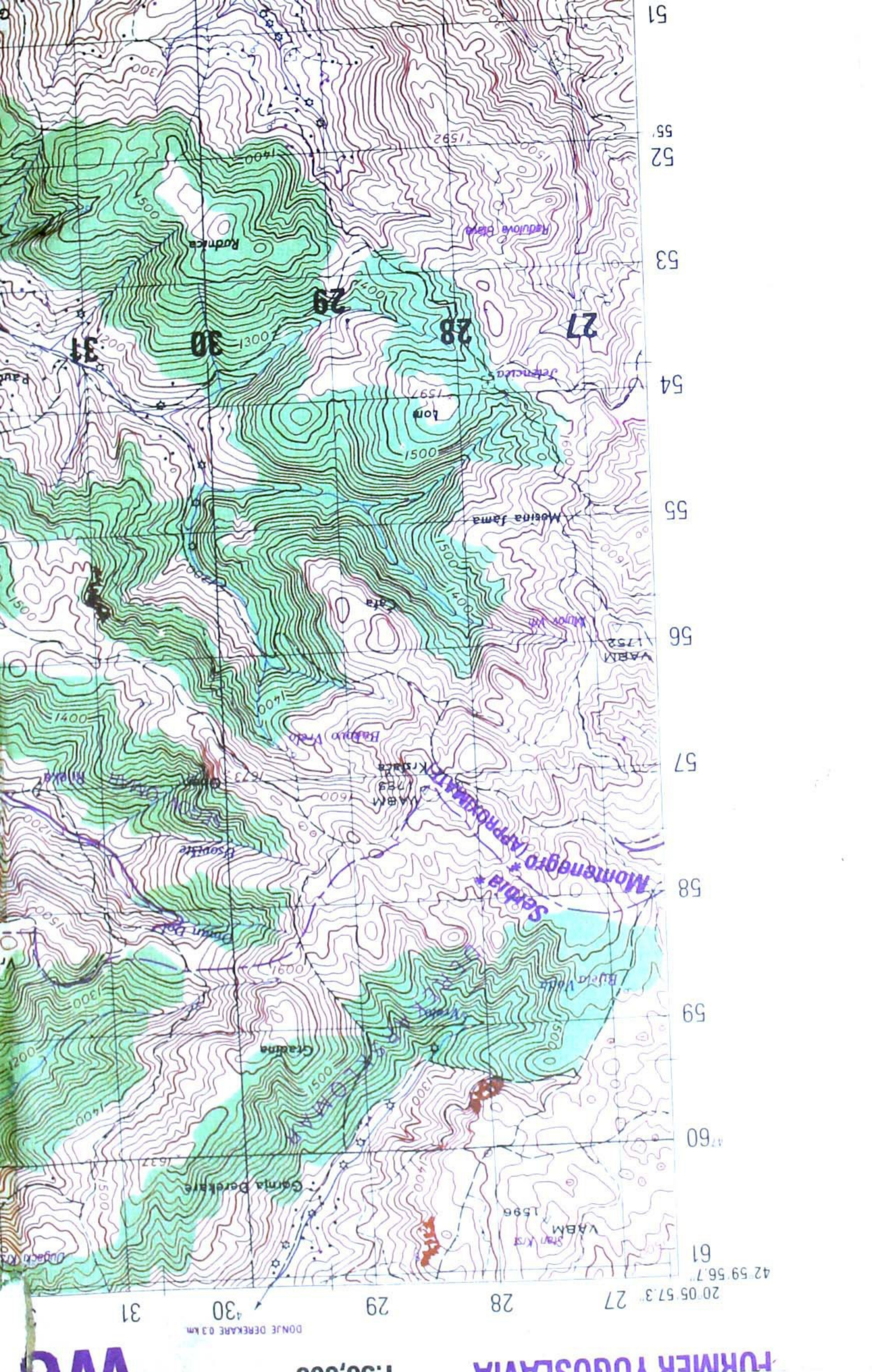

458

WVG

1:50,000

FURMER YUGOSLAVIA

Marfat.com

حضرت میاں صاحب رحمۃ اللہ علیہ

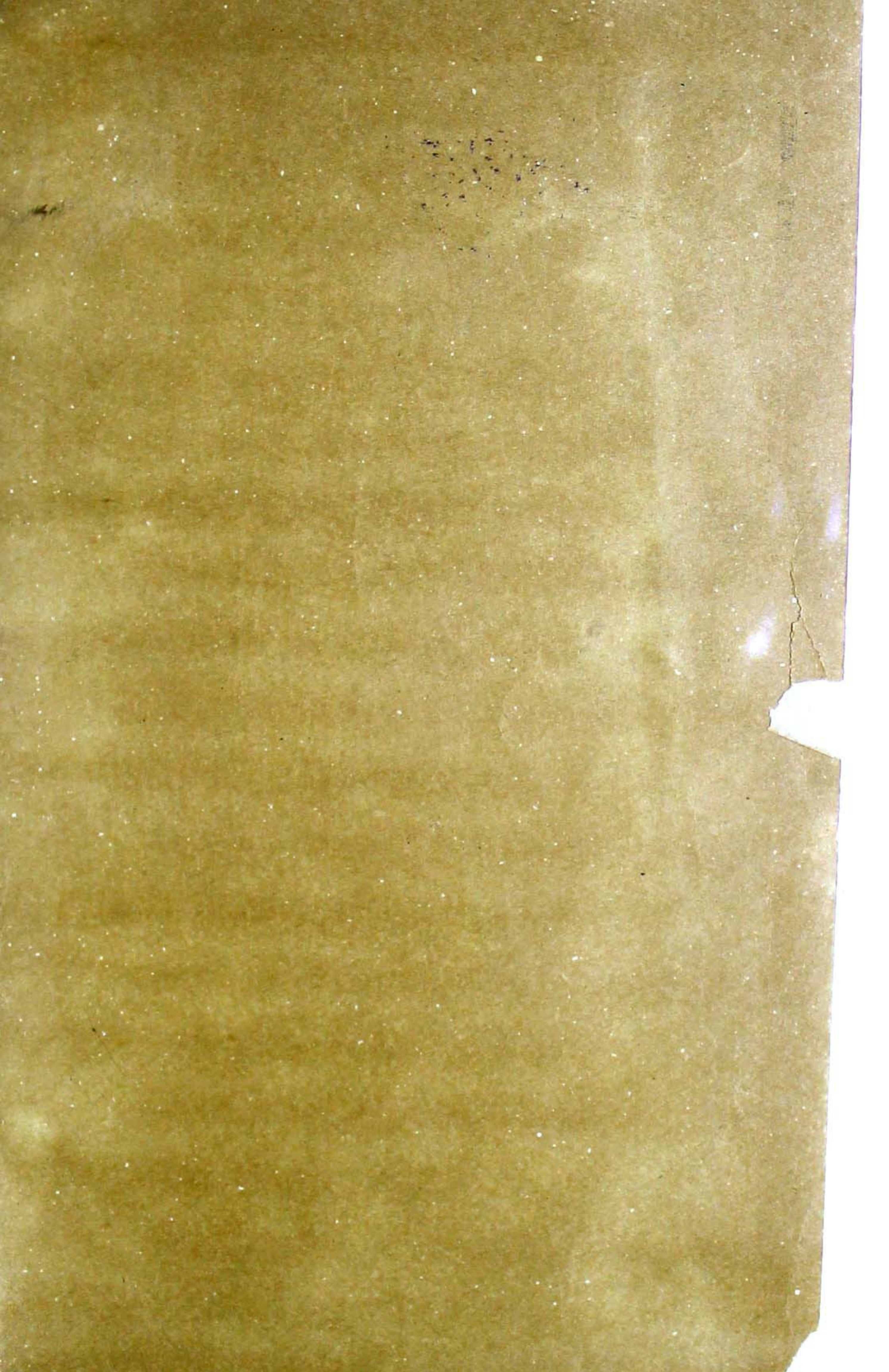
دار

مصنف

حضرت مولوی نواب دین صاحب

نقشبندی مجددی

کتاب کتب مختلفہ
اللہ

کُلُّ مَا فِي الْكُوْنِ وَهَمٌّ أَوْ خِيَالٌ
سوائے ہر طرف سے صدا کہ باطل ہے ہر چیز حق کے سوا

حضرت میاں ضاد ایاضی صاحب
رحمۃ اللہ علیہ

المستحی بہ
اظہار عشق و محبت

بشمول منقبت در شان قبیلہ و کعبہ عارف اکمل عالم با عمل حضرت میاں شہیر محمد صاحب
نقشبندی - مجددی - شرفپوری - اعلیٰ اللہ مقامہ قدس سرہ العزیز
مصنف و مؤلف

عاشق شہیر بانی عالم علم لدنی - سراپا شریعت - واقف حقیقت و ماہر طریقت
مولوی نواب دین صاحب نقشبندی مجددی مدظلہ العالی سلمہ اللہ تعالیٰ
شائع کردہ

صاحبزادہ صوفی محمد ادریس صاحب - نزد چوہنگی - چوہنگی صاحب - ضلع شیخوپورہ
بار اول
(بدیہ حب مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم)
تعداد ایک ہزار

فہرست

53044

صفحہ	نام نظم	صفحہ	نمبر شمار	نام نظم	نمبر شمار
۱۸	عنوانِ طریقت	۱	۱۳	دیباچہ	۱
"	رہزِ حقیقی	ب	۱۴	مناجات	۲
۱۹	سبق در روشی	۱	۱۵	سومنا سرور سومنا	۳
۲۱	بیعت	۲	۱۶	خان میاں صاحب	۴
۲۲	مرشدِ نافیض	۹	۱۷	عشقِ دا سودا	۵
۲۳	رباعیات	۱۰	۱۸	عاشقِ دی حقیقی عبید	۶
۲۶	و ظیفہ	۱۲	۱۹	عشقِ دیاں کاراں	۷
۲۷	اتباعِ مرشد	۱۳	۲۰	سجناں با بچوں جیونا مشکل	۸
۲۹	تعارف	۱۴	۲۱	عشقِ دربارِ دا بولہ	۹
۳۱	شجرہ طیبہ منثورہ	۱۵	۲۲	پیکاں دی صحبت	۱۰
۳۴	شجرہ طیبہ منظومہ	"	۲۳	درویشِ دی گل	۱۱
۳۶	منقبت در شان میاں صاحب	۱۶	۲۴	رب دے بندے	۱۲

نوٹ: مندرجہ بالا مکمل کتاب میں سے چید چید مضامین بطور نمونہ ہیں۔ مکمل کتاب تیر طبعاً ہے۔

دیباچہ

اللہ صدقے سرور اپنے فضلوں ایہہ تحفہ بدوئی لکھایا
 نظر کرم میاں شایر محمدؒ بھائی نکتے خاں بڑی مدد احسان کمایا
 محمد جمیل عادت نیکاں - جو مینوں بہت پیار الگدا
 محمد طفیل شاگرد جو میرا میرے نال پیار سی رکھدا
 رَبِّا فضل کریں سبحناں تے دُنیا دین ہو پورا
 سب نوں مولا نیک بناویں کوئی نہ رہے ادھورا
 اللہ صدقے پاک سرور سوئے اسان تے سوہنا کرم کمایا
 محمد جمیل صوفی عادت بندہ نیکو کار - مڈلایا
 مانا نوالے نوں ڈیڑھ میل ٹھٹھے گھر - عالم با عمل بھی آیا
 غلام حضرت کرباں والے جس - دوبارہ لکھ کر خود چھپوایا
 اللہ کرم کرے میاں محمد جمیل تے بخشے جنت باغ بہاراں
 مالی جانی جس مدد کیتی دل تھیں - پیو پی حق سی دلداراں
 بے مسکین بے تھانواں - اک آس فضل ربانی
 پہلے امرت سر - ہن کدے لاہور بدوئی کدے چوہر کا نہ بھی جانی
 جتھے اللہ راضی ہووے اوتھے ہی - لے جاوے
 دانہ پانی جتھے لکھیا اللہ اوتھے کھڑ کھلاوے
 بے گندامندا بندہ یارو - سب مل کر کرو دعائیں
 اللہ صدقے سرور سب نوں بخشے - اتے بے عاجز دے تائیں

(مولوی نواب دین عتیق)

محمد الہرام ۱۳۸۸ھ

مُنَاجَات

میں عاجز دے ہمت نہ طاقتِ قلم پکڑن دی اللہ
نہ علمِ بیوقوف نہ میں کچھ جانناں نہ کچھ ماں میں اللہ
نہ میں طاقتِ زبانِ ہلاواں۔ سب طاقتِ تیری اللہ
نہ میں لکھاں لکھ نہ سکاں۔ میں معذور ماں اللہ
سب طاقتِ تیری، علم بھی تیرا توں قادر سب تے اللہ
زبان نہ پہلے منہ نہ گھلے۔ نہ گل ہووے کوئی اللہ
میں عاجز تے فضل ایہہ تیرا صدقہ پاک سرور دا اللہ
میں نہیں کچھ میرا نہیں کچھ۔ ہے سب کچھ تیرا اللہ
توں اللہ مالک سب ملکاں دا۔ تیرا حکم سب تے چلدا
حکم تیرا سب تے غالب۔ توں حاکم ہیں سب دا
نہ طاقت کوئی عذر لیاوے۔ نہ عذر کسے دا چلدا
صدقہ پاک محمد سرور۔ سب تے فضل کرم دا
توں رحمن رحیم کریم کریم سب کرم تیرے فضل دا
بخشیں سب خلقت نوں اللہ تے گناہ میں عاجز دا
توں علم عقل سمجھ دا مالک۔ توں مالک ہر دل دا
میںوں علم عمل اپنے فضلوں بخشیں رہا۔ صدقہ پاک سرور دا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سوہنا سرور سوہنا رہبر

رات اندھیری سخت اُجاڑاں رہبر رب بلایا
ہتھ وچہ شمع تے بھارا اٹھایا۔ رستہ صاف دکھایا
غم مُصیبت دور ہوئی سب شفقت بہت کرایا
سینے نور دیتے دل روشن رب نورں چا بلایا
سوہنا سرور۔ سوہنا رہبر۔ رب اسان تے کرم کمایا
دو جگ دی بخشش کارن سوہنا رہبر آپ بلایا
جے تاج پوشاک ریلے رکھے تائیں نمبر بادشاہی دا
چُپ زبانوں۔ بند کلاموں۔ سب دا صاف عقیدہ
نیویاں نظراں ادب زیادہ۔ صدقے شان کمالوں
کرن تعریف تے حمداں بولن۔ جدو یکھن شان جمالوں
سب چُپ کرن تے ویکھن شوقوں پر صدے حمد زبانوں
شان سرور دنوں ایہہ رت دیتا سب کرے صفت زبانوں

بیان در نشان شیر ربانی قطب زمانی
 ترابدة العکرفین راحت العاشقین
 علی حضرت میاں شایر محمد صاحب ^{علیکم} ^{رحمۃ اللہ}

ایہناں شعراں نوں تین تین وار پڑھیو۔ نہیں تے دودو وار ضروری
 ذوقوں شوقوں ہو عشق زیادہ آدے خوشبو جیوں کستوری
 دل دی خاص توجہ کر یو۔ ایہ کلام ہے جان میر دلی
 فضل کرم اللہ دا ہووے۔ دور ہووے سب دوری

شکر اللہ دا شکر اللہ دا شکر اللہ دا بھائی
 واہ سبحان اللہ جس خلقت کن کہہ سب بنائی
 فضل اللہ دا نقش بنداں تے ایہیے فضل غفوروں
 صدقے پاک محمد سرور سینیے چمکن نوروں
 اللہ پاک نے اپنے فضلوں سرور آساں بلایا
 سچا مرشد پیر حقانی رہبر یارو آیا
 سب اصحاب پاک سرور دے رب نون بہت پیارے
 اولاد آل اصحاب پنجتن چمکن نور ستارے

مانواں مومنناں دیاں بین جو سب حرم پاک سرور دے
 امام حسن حسینؑ۔ فاطمہ زہرہؑ ٹکڑے دل سرور دے
 صدیق عمر عثمانؑ تے حمیدؑ۔ شان عظیم جنہاں دے
 ایہہ چار پیر چودہ خاندان۔ بدیا فقر طفیل انہاں دے
 سمندر پاک سرور دے وچوں اک نکلے نہر صدیقی
 سب نوں اوہ سیراب کراٹے۔ ایہہ ہے گل حقیقی
 عاشق پاک محمدؐ یارو یار صدیق پیارا
 نام صدیق۔ صدقاں والا۔ صدقوں شان اچیرا
 سب توں پہلے کلمہ پڑھیا۔ ایمان لیاون والا
 یار صدیق۔ صدقوں پورا پیار نبھاون والا
 بیعت پہلی فضل اللہ تھیں شان ایہہ نقشبندی دا
 شریعت۔ طریقت۔ حقیقت۔ معرفت مالک کیتا رہ سجھیا
 مال جان جو پاک سرور توں قرباں کرنے والا
 عشق رکھ دل وچہ پاک محمدؐ پہن ٹاٹ جانے والا
 حکم کرے رب جبرائیلؑ نے جلد فرشتے جائیں
 پہن ٹاٹ جلدی سارے دیر ذرا نہ لائیں
 پہن لباس ایہہ یا محمدؐ۔ صدیق اکبر آیا
 اس لباس تے رب راضی ہو کر حکم اساں فرمایا
 اللہ صدقے پاک محمدؐ صدیق اکبر واثان بنایا

بارش نوری فضلوں اللہ نورو نور چمکایا
 ایہ سوہنا جھنڈا نقشبندیاں واسرورد پاک خود لایا
 پہلی بیعت صدیق اکبر شان نقشبنداں جو پایا
 پاک سرورد بیماری حالت صدیق امام بناون
 پہلی سطرے سوئے سرورد بیٹھ نماز گزارن
 صدیق چاہے جاں پیچھے ہٹنا سرورد منع فرماون
 نماز پڑھ کے پاک سرورد نوں بستر تے لے جاون
 خانے کعبے وچہ کفاراں ہزاراں بت رکھائے
 جد سید پاک محمد سرورد کعبے قدم مبارک پائے
 اچھے بت جو کافراں رکھے حضرت علیؑ فرماون
 یا سرورد چڑھو کاندھے میرے سب بت لائے جاون
 توں بھار نبوت چک نہ سکیں پاک سرورد فرماون
 توں چڑھ کاندھے میرے اتے بت سب لائے جاون
 وچہ حدیث سرورد فرماون اک کنڈا رکھیا جاوے
 اک پتے میں دُونجے سب جگ۔ پر میرا پتہ نہ چکھیا جاوے
 حکم سرورد نوں جد ہجرت دا اللہ پاک کرایا
 سرورد نظر کرم فرما کر ساتھ صدیقؑ بلایا
 کاندھے چک صدیق پاک سرورد نوں غار تھر پوچایا
 سارے سوراخ بند کر عاشق اک تے پیر رکھایا

اک سب مشتاق کئی سالوں دا ہوتنگ اُس ڈنگ چلایا
 پھر سرور نظر کرم فرما کر لب مبارک لایا
 آکھن تن میل اچھی غامر قوسا سی۔ پر پیر نہ سارا لایا
 پتیاں پر نے چل کے عاشق کھوج نشان گویا
 سرور آکھن مسجد دیاں سب باریاں بند کراؤ
 پر صدیق اکبر دے گھر دی باری اوہ نہ بند کراؤ
 نماز خراب ہووے انہاں دی گئے جو کجاون
 اک دوزخ دی گئیوں پکڑے پاک سرور فرماون
 پر صدیق نوں جائز آکھن بھاویں گئے کتے ہوون
 ہو رکئی چیزاں اکلے صدیق اکبر نوں روپاک سرور فرماون
 ایہہ بھیدی سی مخفی سارا جانے پاک الہی
 اللہ رسول جانے یا صدیق اکبر ہو خبر کسے نہ کاٹی
 ایہہ علم کدنی سارا پڑھیا سرور جو پڑھایا
 ہو رکسے نہ حصہ بلیا سب نقشبنداں نے پایا
 اس علم دا اثر دلے تے بیان زبان نہ آوے
 دل توں دل روشنائی پاوے روشن ہندا جاوے
 ایہہ ہے نوری فیض مظہر جو نقشبنداں۔ اک نظروں
 سب پلیدی پاک کراون بھاویں تنگن دوروں
 ایہہ راز حقیقی صدقہ سرور صدیق اکبر جو پایا

ایہہ نقشبنداں تے اللہ سوہنے سوہنا کرم کمایا
 صدیقی جو دروازہ گزرے ہو صدق یقینوں پورا
 پھر نظر صدیقی جس تے آوے کوئی نذر ہے ادھورا
 نقشبنداں دی نظر ہے یارو بہت نکھی تلواروں
 سب گناہ تھیں پاک کرے۔ جد نکھے دل و چکاروں
 ایہہ نوری فیض لے ولید۔ جو صدیق سرور تھیں پایا
 لکھاں دل ایہہ نور روشن کر کے پھر پیر میرے دل آیا
 حضرت شایر محمد اسم جنہاں دار تہ بہت اچیرا
 فضل کرم اللہ دا ہو یا۔ جد سرور پایا پھیرا
 رحمت و سدی شرق پورا تے۔ اللہ کرم کمایا
 پیر میرے دا فیض لے حد۔ رحمت بینہ برسا یا
 شرق پور پیر خانہ مے میرا۔ اللہ پاک بنایا
 ایہہ ہے فیض دے دا بے حد۔ نوروں دل چمکایا
 صدقے پاک محمد۔ اللہ۔ سوہنا پیر بلایا
 کفر شرک تھیں کڈھ کے جس نے۔ رب داراہ و کھایا
 روضے میاں صاحب دے اُتے۔ یارو جیہڑا جاوے
 دل وچہ کھنڈا کھاں وچہ پانی۔ قدرت رب و کھامے
 جو جاوے مراد اں پاوے۔ ہندا ہندا آوے
 ایسا سوہنا مرشد میرا۔ جو آوے گل لاوے

شیر محمد شیر اللہ دا پیارا پاک سرور دا
 ونڈے خزانے پاک اللہ دے موڑ نہ کسے ہٹاندا
 میاں صاحب دے روئے اتے رحمت سدا برسی
 لکھاں آون کھا کھا جاون۔ کمی نہ کسے گل دی
 پیر میرے جیہا ہو رہ نہ کوئی۔ میرے دل نوں بہت پیارا
 جیوں جیوں دیکھاں میں پیر اپنے نوں۔ اکھاں لین نظارا
 سرور دے دا کھنڈ اکھاں دی میں مرشد جیوں جیوں دیکھاں
 دل کرے میں اکھ نہ جھمکاں۔ جیوں دیکھاں تیوں دیکھاں
 مرشد میرا فضل اللہ تھیں۔ بڑیاں شانناں والا
 جو کوئی دیکھے پیر میرے نوں۔ ہو جاوے متوالا
 نظر کرم میاں شیر محمد۔ برکت شاہ ابراروں
 قلم میری دیاں سطران وچوں نوروگے ہر نہروں
 ذوقوں شوقوں لکھدی جاوے۔ حد نہ رہے پیاروں
 دل وچ سرت عشق دی وچٹی۔ پھٹ گئی وچکاروں
 فضل اللہ تھیں دل چمکاوے۔ نظر میاں صاحب دی
 صدقہ پاک محمد سرور۔ رحمت رب دی وسدی
 میاں صاحب دا عشق ہے یارو۔ مثل اک قلم دے
 ایہہ قلم اسم اللہ لکھدی۔ اوپر ہر اک دل دے
 اک گل اکھاں تے گل اکھاں۔ اکھاں گل ضروری

جس تے نظر میاں صاحب دی اُس تے فضل غفوری
 چہرہ میاں صاحب دایار و رحمت رہے برس دی
 جو کرے جمال اوہ کرہاں والا۔ اُس تے گھڑی کرم دی
 غم فکر رہے نہ کوئی۔ دل پیا چمکاں مارے
 ذکر اللہ دا جاری ہو یا جد رحمت کرم کماوے
 گل راک باطن دی ہن آئی۔ اوہ نہ کرنی آئی
 اللہ رسول جانے یا میاں صاحب۔ ہور کسے خبر نہ کائی
 یا کوئی باطن والا جانے۔ دل دیاں اکھاں والا
 ہور کسے نوں خبر نہ کائی۔ نہ کوئی جانن والا
 سلسلہ میرا نقشبندی۔ سے اللہ دے فضلوں
 بیعت میاں شیر محمد۔ شریقیور پر عقلوں
 جتے فضل کرم دایار و۔ بیٹہ رہے سدا برسدا
 جو جاوے مراد ایں پاوے۔ روندنا آوے ہسدا
 یا اللہ سب خلقت نوں بخشیں۔ نالے میں عاجز نوں
 ساتھ محمد سرور سوہنے۔ ہووے روز حشر نوں
 صدقہ پاک محمد بخشیں۔ نالے آل اصحاباں
 صدقہ غوثاں قطباں ولیاں۔ کریں معاف حساباں
 عدل کریں نہ اُساڈا ربا۔ فضل کریں سرکاروں
 عمل کسے تے ناز نہ ساڈا۔ اک اُس ہے رحمت پاروں

سُبْحَانَ اللَّهِ تَوْكُلُ بِاللَّهِ قَبُولُ كَرْنَا سَبِّ دُعَا وَ
قُرْبُ بَخْتِئِ اِيْنَارِبَاتِي دِيْدَارِ پَاكِ سِرُّ وَ دَا

عِشْقِ دَا سَوْدَا

لوگ کھڑے اک سودا دیکھا دلال آوازاں مارے
نے کو جس نے لینا یارو۔ ایہہ عشق نام رکھاوے
سودا ایہہ ادھار نہ بلدا۔ سر دیتیاں ہتھ آوے
عشق خریدے تے سر دیوے نقد قیمت پاوے
چیز عجیب ہے ایہہ اک ایسی۔ اس نے جو ہر لکھ ہزاراں
مُقَدَّر نال ایہہ سودا بلدا۔ تے قسمت دیاں کاراں
جیڑے عشق محبوب سوئے وجہ ہتھ یقین کھلوئے
تے پرواہ انہاں نہ کوئی۔ داغ دے دے دھوئے
اوہ مرنے توں پہلے مر گئے۔ خوف خطرہ نہ کوئی
لَا خَوْفُ اللّٰهُ فَرَادِي خَوْشِي نَصِيْبِي هُوِي
محبوب اپنے دے عشق وجہ جل کے راکھ برابر ہوئے
ہستی ختم ہوئی انہاں ہن۔ بین زندہ۔ نہ موئے
جو انہاں توں مردہ آکھے۔ اُس عقل شعور نہ کوئی
جدا اللہ آکھے بین اوہ زندہ۔ پھر ختم عدالت ہوئی

جس تے نظر میاں صاحب دی اُس تے فضل غفوری
 چہرہ میاں صاحب دایارو رحمت رہے برس دی
 جو کرے جمال اوہ کرماں والا۔ اُس تے گھڑی کرم دی
 غم فکر رہے نہ کوئی۔ دل پیا چمکاں مارے
 ذکر اللہ دا جاری ہو یا جد رحمت کرم کماوے
 گل راک باطن دی ہن آئی۔ اوہ نہ کمرنی آئی
 اللہ رسول جانے یا میاں صاحب۔ ہو رکے خبر نہ کاٹی
 یا کوئی باطن والا جانے۔ دل دیاں اکھاں والا
 ہو رکے نوں خبر نہ کاٹی۔ نہ کوئی جانن والا
 سلسلہ میرا نقشبندی۔ تے اللہ دے فضلوں
 بیعت میاں شیر محمد۔ شریقیور پر عقلوں
 جتے فضل کرم دایارو۔ بیٹہ رہے سدا برسدا
 جو جاوے مراداں پاوے۔ روندنا آوے ہسدا
 یا اللہ سب خلقت نوں بخشیں۔ نالے میں عاجز نوں
 ساتھ محمد سرور سوہنے۔ ہووے روز حشر نوں
 صدقہ پاک محمد بخشیں۔ نالے آل اصحاباں
 صدقہ غوثاں قطباں ولیاں۔ کریں معاف حساباں
 عدل کریں نہ اُساڈا ربا۔ فضل کریں سرکاروں
 عمل کسے تے ناز نہ ساڈا۔ اک اُس ہے رحمت پاروں

سُبْحَانَ اللَّهِ تَوْكَلْ بِكَ اللَّهُ قَبُولُ كَرْنَا سَبَّ دُعَاؤِ
قُرْبِ بَخْتِئِينَ اِيْنَارِ بَاتِي دِيْدَارِ پَاكِ سِرُّو دَا

عِشْقِ دَا سَوْدَا

لوگ کھڑے اک سَوْدَا دِکھا دلال آوازاں مارے
لے کو جس نے لینا یارو۔ ایہہ عشق نام رکھاوے
سودا ایہہ ادھار نہ بلدا۔ سِر دِتیاں ہتھ آوے
عِشْقِ خَرِیدے تے مَر دِیوے نقد قیمت پاوے

چیز عجیب ہے ایہہ اک ایسی۔ اس نے جو ہر لکھ ہزاراں
مُقَدَّر نال ایہہ سَوْدَا بلدا۔ تے قسمت دیاں کاراں
جیڑے عِشْقِ مَحْبُوبِ سَوْنے وچ ہتھ یقین کھلوئے
تے پرواہ اُنہاں نہ کوئی۔ داغ دے دے دھوئے

اوہ مرنے توں پہلے مر گئے۔ خوفِ خَطْرہ نہ کوئی
لَاخَوْفُ اللّٰهُ فَرَادے۔ خوشی نصیبے ہوئی

محبوب اپنے دے عِشْقِ وچ جل کے راکھ برابر ہوئے
ہستی ختم ہوئی اُنہاں مین۔ مین زندہ۔ نہ موئے
جو اُنہاں توں مُردہ آکھے۔ اُس عقل شعور نہ کوئی

جدا اللہ آکھے مین اوہ زندہ۔ پھر ختم عدالت ہوئی

جو کوئی بیعت پیر دی کر دے۔ اُس درجہ ہتھ آوے
 بناں رہیر راہ نہ بلدا۔ نہ منزل ہتھ آوے
 بیعت ہے ایہ پاک سیر و دی۔ پھر اللہ دی ہوے
 علم لدنی نہ ایہ بلدا۔ رہیر علم پڑھاوے
 تے پھر سینہ روشن ہووے۔ قُرب حضور می پاوے
 صدقے پاک محمد یارو۔ اس درجے نوں پاوے
 جیوں جیوں مرید نظر اپنی نوں۔ طرف پیر دے کر دے
 تیوں تیوں دل اُس روشن ہووے۔ اللہ اللہ کر دے
 اللہ اپنے فضل کرم تھیں۔ نعمت دیوے ہر نوں
 صدقہ اللہ پاک محمد۔ بخشیں اللہ سب نوں

عاشق دی حقیقی عید

بقرہ عید پڑھی بدوئی میاں صاحب نظر کرم فرمائی
 اللہ صدقے پاک محمد۔ عشقوں قلم چلائی
 عشق پکڑ کیتی جد دل نوں۔ رو رو ہن جو جاری
 جد عشق محبوب دا غالب ہو یا پڑھی عجب خماری
 دل مشتاق تے عشق ستاوے محبت و دھدی جاوے
 مہن عقل سمجھ نہ میں وچہ کائی۔ نہ عقل کم آوے

جد دلبر دے دل و چہ دل جاوے پھر بے دل اکھیا جاوے
 دید سجن دی عید عاشقاں خوشی عید نام رکھاوے
 عید نام خوشی دا یارو۔ جیہڑا خوش خوش ہووے
 خوشی عید کی اس نوں یارو۔ جو روئے سدا رووے
 شوق دیدار تے تاہنگ سجن دی۔ جیوں جیوں دل چہ آوے
 کھاوون پیوں پیند نہ کوئی۔ جاں دلبر نظر نہ آوے
 لوکیں خوشیاں عید مناوون۔ کپڑے سوہنے پاوون
 اک دوجے عید مبارک دیوں سوہنے پیار کراوون
 عاشقاں دے دل خوشی نہ کوئی۔ رو رو ہنچو جاری
 باہجہ محبوباں خوشی نہ ہووے۔ دل رو بہت خواری
 دلبر جانی جد جمال کراوے۔ لکھ لکھ شکر کراواں
 دیدار محبوباں عید عاشق دی۔ حج ثواب ہن پاواں
 جد فضل اللہ تھیں پاک محمد۔ پاک جمال دکھاوون
 کرم اللہ دائیں تے ہووے۔ نظر پاک سرور فرماوون
 جنت نہ دچہ سردی گرمی۔ اوہ ٹھاکے اوہ ساڑے
 جنت نام آرام فقیرا۔ جاں جان آرام گزارے
 جیویں آرام عاشق تائیں۔ کول محبوب پیارے
 جیویں جیویں دید سجن دی ہووے۔ آون خوب نظاکے
 عشق میرے لوں لوں اندر۔ ریا پاک سرور دا ہووے

شوق دیدارِ وچہ دلبر سوئے منہ منہ سے دل رووے
 ربا قرب اپنا دیدارِ محمد - ہووے وچہ نصیبیاں
 میں عاجز گندہ مندہ بندہ بخش طفیل حبیبیاں

عشق دیاں کاراں

عشق رسول اللہ دا جس نوں سٹ مارے جاں آ
 عقل ہوش سب جاوے اُس دی سو دانی نام دھرا
 پاگل پاگل سب لوکس اکھن توڑی نگر بھی لا
 نہ اوہ اس ذلت خوار یوں ڈرے جو دید سخن دی پا
 حضرت یازید نہ ڈرے خوار یوں - جد کھلا کھنڈ لگا
 عشق دی گل منصور بھی منی - جو سولی پرٹھے سن آ
 شمس ہتھ قدرت نوں پایا - بھاویں لیا پوش لہا
 سر بند سچی گل اکھی یارو - بھاویں لیا سر کٹا
 کیوں نہ عشق وچہ رنگیا جاوے - جو نفس فناہ کرا
 وَالصُّلَّی تُوں روشن دو جگ جدت بھی قسماں کھا
 سوہنا گھڑا نوروں روشن - جس دو جگ دیا چمکا
 شوق دیدار سخن دا ہر دم میں رو رو کراں دعا
 ذوقوں شوقوں میرا لوں لوں تڑپے - کہ وقت ربا اوہ آ

بہت پیار ہن پیارے والا۔ پیاروں حد نہ کا
 دیدار دیدار دیدار کد ہووے دل میرے مئے چا
 کیہہ وساہ اس دم داربنا۔ کد نیکل ایہ جا
 میں کراں دیدار سخن داربنا۔ توں کریں قبول دعا
 توں اللہ خالق مالک سب دا صدقے سرور سب ہی اس پچا

سجناں باہجھوں جیونا مُشکل

سجناں باہجھوں جیونا مُشکل۔ موت بھی نہ ہن آر
 تاہنگ سخن دی ودھ دی جاوے۔ دل بہت سخن دا چا
 سجناں باہجھوں دن نہ گزرے۔ ایویں رو رواونسیاں پا
 عشق ستاوے دل جلاوے۔ شوق و دعاوے آ
 وَاللَّيْلِ زُلْفَاں پاک سرور دیاں۔ مارن دل اُتے ڈنگ آ
 ہن بے ہوش۔ ہوش نہ کوئی۔ نشہ چڑھے جد آ
 اَلْحَمْدُ فَشَرِّحْ شان سوئے دا۔ جد مولا ویا سنا
 لَكَ صَدْرَكَ دا عشق ہے ایہ۔ جو جانے پاک اللہ
 ایہ عشق دا اثر دل تے ہووے۔ بیان زبان نہ آ
 نہ طاقت زبان بولے عشقوں جو جو شوق دے لے وچہ آ
 عشق پیار پیارے والا۔ دل معشوق دا گھر بنا

جیوں جیوں ویکھو رنگ انوکھا۔ آکھن وچہ نہ آ
 اللہ نے ایہہ دل بنایا۔ عرش معلّے ا بھی راس وچہ آ
 راس وچہ پاک محمد آون۔ اتے اللہ پاک بھی آ
 نَحْنُ أَقْرَبُ بِالْكِتَابِ وَجْهَ قُرْآنِ۔ اللہ دیا فرما
 صدقے سرور۔ اللہ اپنے فضلوں سب نوں کرے رہا

عشق دربار دا بویا

بویا عشق دربار دا سدا کھلا۔ ہندا عاشقان نوں کرے موڑ بھی تا
 عشق لاٹ وچہ جل کے جدراکھ ہو یا۔ رہندا ہستی دا پھر نام بھی نا
 عاشق باس محبوب سدا لین موجاں۔ رہندا غم فکر دا نام بھی نا
 عاشق سدا زندے مردے کرے ناہیں۔ تے اوہ سوئی چڑھن توں ڈرن بھی نا
 کابل پیر دے ہتھاں وچہ ہتھ دیوے۔ مارے عشق اکے اُس نوں چوٹ کیوں نا
 پیر نظر کرے بیڑا پار ہووے۔ اوہ بندہ بنے مقبول کیوں نا
 اللہ اللہ کر دا دن رات پھر دا۔ مہن بے آرام اوہ رہے کیوں نا
 جد پیر نے دودھ نوں جاگ لائی۔ گیا سون تے جاگناں آوے کیوں نا

نیرکان دی صحبت

مرد اللہ دی جو کوئی مجلس نال ارادے کردا
 عبادت سو سالان دی اللہ وچہ نصیبے کردا
 جیوں کر دھوبی میلا کپڑا۔ چاہر بکھٹی پھر چھپے
 میل کچیل دور ہووے سب۔ پتہ رنگ نہ لکھن پگے
 پیر سچا پیر نہ چھوڑے۔ پیراں سب گواوے
 گنا ہوں پاک اللہ ایسا کردا۔ جیوں پیدا آج ہووے
 جھوٹے پیر نہ کر دے کچھ بھی۔ لافاں مارن والے
 مسئلے بہتے گلاں جھوٹیاں۔ گلڑ کھاون والے
 پیر سچا فضل اللہ تھیں صدقے سرور۔ دو جگ خوشی دکھاوے
 جھوٹے پیروں توبہ توبہ۔ بیڑی ڈوب لے جاوے
 یا اللہ اپنے فضل کرم تھیں۔ نیرکان نال ملائیں
 جھوٹے جہڑے پھند شیطانی۔ مولا اساں سچا بیس

درویش دی گل

فقیر فکر دے وچہ سدا رہن ڈبے۔ درویش درتوں مول کدے ہڈکنا

عاشق دید معشوق وچہ سدا رہن روندے۔ کدے نین انہاں دے ٹھلے نا
 جس دے ہور ہیٹے اُس دے درمیٹے۔ چھڈرتے دروں نہ دور ہو بیٹے
 جدوں رب چاہے نظر کرم ہو دے۔ عاشق عشق محبت وچہ چور ہو دے
 بخشیا جائے اوہ جیہڑا کرے توبہ۔ بھاویں کیتنا ہی گنہگار ہو دے
 نظر سروردی اوہ منظور ہو دے۔ فضل اس تے رب غفار ہو دے
 دُنیا ہے فانی قبریاد رکھیں۔ ملیں مرد کامل جیہڑا کم آوے
 پڑھ نماز تے کلمہ یاد رکھیں۔ آخر وقت تیرے جیہڑا کم آوے
 گل پیردی دل دے مال منبیں۔ ذکر وں خالی نہ تینوں دم آوے
 اللہ فضل کرے صدقے پاک سرورد۔ دُنیا عاقبت تیری سب ٹھیک ہو دے

بندے بندے

بندے رب دے راضی رب تے۔ نہ اوہ اپنی مرضی کر دے
 اتے رب انہاں تے راضی۔ جو بندے ہین اُس دے
 جو شے اللہ پیدا کیتی۔ سب انہاں حوالے کر دے
 سب اللہ دے بندیاں دی کرن غلامی۔ عذر نہ کوئی کر دے
 ہوا۔ پانی۔ پتھر۔ جن حیوان سب۔ کیرے جو مکوڑے
 سب تے حکم انہاں دا چلدا۔ بندے رب دے جیہڑے
 سیر کرن اوہ ہوا پانی تے۔ عذر نہ کوئی لیاوے

شیر دی اوہ کرن سواری۔ چابک سب بناوے
 اوپر عرش تے تلے زمیں دے۔ جاوے نظر انہاں دی
 رَبِّ احسان انہاں تے کیتا۔ قدرت ہے ایہہ رب دی
 کھان حلال تے بچن حراموں۔ ہو پھند فریب کوئی
 بولن سچ تے وعدہ سچا۔ عادت انہاں ہوئی
 چپ زبانوں۔ بند کلاموں بھوڑی سی گل کر دے
 نہ کسے دی بھنی غیبت۔ شکوہ ناہیں کر دے
 جھوٹیاں لافاں۔ بیہودہ بولن۔ شیخی کولوں ڈر دے
 نہ اوہ مجلس جان کسے دی۔ اکٹے راضی رہندے
 ذکر زبانوں ہر دم جاری۔ غافل کر دے نہ ہو۔ ن
 کھاون کھوڑا تے گل کھوڑی۔ کھوڑا کر دے سوون
 رحمت رب دی انہاں اُتے۔ فصلوں حد نہ کائی
 کرن تعریف تے حمداں بولن۔ مرشد بوٹی لائی
 لاخوف فراوے اللہ۔ اندر حق انہاں دے
 حرص نفس تھیں خالی ہودن۔ بندے ایہہ اللہ دے
 اللہ راضی سرور راضی۔ ہین ایہہ راہ سدھے تے
 صدقے سرور ملیا رہیر۔ ہو یا فضل انہاں تے

عنوان طریقت

چپ زبانوں - بند کلاموں - بات ذرا نہ کرنی
 ذکر زبانوں ہر دم جاری - اسماں ایہو کرنی کرنی
 عشق محمد سید سرور دے وچہ - جان قربانی کرنی
 اللہ خالق مالک رازق ساڈا - اسماں ایہو نیت کرنی
 اللہ واحد اگو مالک کاشتریک ذات ربانی
 اللہ اللہ ذات ربانی - میرے لوں لوں وچہ سمائی
 ذکر اللہ دا ہر کوئی کردا - جانور - ملک - جن انسانی
 ہتھ پیردا پکڑ یقینوں - رہیں ثابت دوہیں جہانی
 اے پر سرور راضی تے رب راضی - ہوئی ختم کہانی
 اک پیر توں خوب سرور دی مہن پاک ہیں دوہیں جہانی

رمز حقیقی

جے رمز حقیقی سمجھیں سوچیں - دل نال دلدارا
 پنچر خریدن والے کی جانن - قدر لعلوں دی یارا
 جانن قدر لعلوں دی - جیہڑے لعل خریدن والے

خالی بھانڈے کچھ نہ جانن لافاں مارن والے
 بندے ریدے اوہ جانن - جو نہیں ہو یا اے ہونا
 اوہ مٹی نوں جے سونا آکھن - اوہ نہیں مٹی مٹھے سونا
 اٹھ جاگ ہن سوں نہ بھائی - تینوں پیسی ڈاہڑا رونا
 کر ذکر اللہ داسرورد آکھن - توں پھر سونا توں سونا

سبق درویشی

بِسْمِ اللّٰهِ شریف پہلے پڑھ اللہ پاک کی حمد و ثنا کر
 اللہ کے نیک بندوں کی مجلس جا کر دل و چہ بیعت و اشوق رکھ کر
 ہر دم سوہنے پیرے دیدار و اشوق کر
 سوہنے رہبر دی گل تے غور کر

سب توں زیادہ پیار سرورد رکھ کر پھر درود سرورد تے ضرور پڑھ
 پھر حضور پاک کی حضور ہی کی دعا کر عشق سرورد کا دل میں رکھ کر
 ہر دم اللہ کو یاد کر
 ذکراً کثیراً قرآن پڑھ

اک دم بھی خالی نہ پھر سب توں زیادہ پیار سرورد رکھ کر
 پھر حُرَّتِ مُصْطَفٰی کی دعا کر ہر وقت دیدار کا اشوق کر
 نیاز کبھی بھی قضا نہ کر
 نہ سجد بھی نال پیار پڑھ

قبروں پر دم یاد کر مرن توں پہلے خود مر
خودی تکبر عیش فنا کر لا تقنطوا دے بہاڑ چڑھ کر

غم حیرت دے سمندر نوں پار کر
بے اہمیدی کی اُمید رکھ کر

آب حیات دا پانی پی کر سدا زندہ رہنے کے مکان جاوڑ
عشق منزل نوں پہلے طے کر اللہ کے پاک بندوں کا ہاتھ پکڑ کر

شیطان نفس دے کہے لگ کر
فانی دنیا کی کتاب نہ پڑھ

عمل پورا قرآن حدیث کر دلوں غلام سرور دا ہو کر
یقین اللہ رسول دارکھ کر دنیا فانیوں کے اللہ والے دا ہتھ پھیر

عشق ذوق کے پیالے میں پانی پی کر
سوہنے سرور دے دربار جاوڑ

بیعت

جو مُرشدی وچہ عقیدت صحیح یقین لیاوے
 رَبِّ رَسُوْلٍ رَاضِي اُس تے اوہ سب درجے پاوے
 ایہہ جو سب بیعتاں ساریاں۔ پاک سر و دریاں ہوں
 پھر سب بیعتاں دا اللہ مالک پاک سر و دریاں
 ایہہ دروازہ پاک محمد۔ اس وچہ شک نہ کائی
 اللہ راضی سر و دریاں۔ اس پر رحمت آئی
 قُرب اپناتے حضوری سر و دریاں۔ ربا دے اسانوں
 فضل کریں تے عدلوں رکھیں۔ نہ کریں عذاب اسانوں
 صدقہ پاک محمد سر و دریاں۔ آل اصحاباں پاراں
 سب دی بخشش کریں ربا دے جنت باغ بہاراں

مرشد دایہ فیض

جد پیر دی بیعت کیتی اے
 اسان پیر یقینوں پایا اے
 رمز حقیقی نوں جد پایا اے
 جد روپ سروپ اسان پایا اے
 جھگڑ اندھیاں واسب مٹایا اے
 جد عشق نے پھیرا پایا اے
 سرور اسان تے کرم کمایا اے
 علم لدنی اسان پڑھایا اے
 فَاٰیْمًا تَوَلَّوْا اَکْه سَنَیَا اے
 جس یار دا بھید چھپایا اے
 پیر رستہ اسان دکھایا اے
 جس جس جس نفس نوں مار مکیا اے
 اُس پھر اعلیٰ درجہ پایا اے
 سب تے رب اُس دا حکم کرایا اے
 ہونی دُور سب پلیتی اے
 جس رب دارا دکھایا اے
 جو نہ پڑھیا سو پڑھایا اے
 اسان سرنوں ہر وجہ پایا اے
 نہ کوئی اپنا نہ پرایا اے
 میں توں داتھک گویا اے
 رستہ بیعت دا اسان دکھایا اے
 پھر سرنوں ہر وجہ پایا اے
 گھنڈ کھول روپ دکھایا اے
 اُس اصلی مقصد پایا اے
 جو نہ پایا اوہ ہن پایا اے
 اُس تے لاخوف دا حکم لکایا اے
 اُسنوں رب رسول نے یار بنایا اے
 اُس ٹھی خوشی نوں مار مکیا اے

سب تعلق اُس گویا اے

صدقے سرور۔ اللہ فضل کرایا اے

53044

رُباعیات

(۱)

بندے ربدے جنہاں تے رب راضی۔ نہ انہاں نوں کوئی موڑ یارو
 لاخَوْفًا اللہ نے حکم کیتا۔ نہ کوئی لوڑ انہاں نوں ہو یارو
 کرن سیر زمین آسمان پل و چہ۔ ایہہ اللہ دا انہاں تے فضل یارو
 ادہ جانن گلاں جو نہ لوگ جانن۔ ایہہ انہاں نوں اللہ دا علم یارو

(۲)

بندیاں رب دیاں دی جو کرے مجلس۔ آدے دل دے وچہ سرور یارو
 گلاں انہاں دیاں اثر کر دیاں نے۔ جاوون دل دے وچہ سما یارو
 صحبت نیرکاں دی نیک بنا دیوے۔ ایہہ تے حکم پاک رحمن یارو
 کر کے دیکھ مجلس بندے رب دے دی۔ سینہ وانگ برف دیو گھٹا یارو

(۳)

گتا کہت اصحاب دا دیکھ یارا۔ ادہ جنت دے وچہ جان والا
 پت کتی دے خاص گتا۔ صحبت نیرکاں دی اوہ کرن والا
 اک تے بندہ۔ اولاد تے آدم۔ صحبت گندیاں دی کرے اسنوں گندا
 ہو گتا جاوے وچہ جنت۔ دوزخ وچہ بندہ جاوے ہو گندا

(۴)

توبہ کر بندے بُرے عمل کو یوں بخشنا اللہ بخشنہاں میاں
 حُب پاک سرور دی دل دے وچہ رکھیں جو ہیں شافع روز جزا میاں
 پڑھ ویکھ توں قرآن یارا۔ پتہ نیکاں دا توں پکڑ میاں
 دین دُنیا تیرے ہون چنگے۔ گل منن ایہہ دل دے نال میاں

(۵)

پیر ملے تے پیر نہ چھوڑے۔ حاجت رہے نہ کاٹی
 سرور راضی تے رب راضی۔ ختم عدالت ہوئی
 پیر پاک کرے اک نظروں۔ سو سالوں بریائی
 منظور کرے رب دعا محبتاں۔ اس وجہ شک نہ کاٹی

(۶)

دھاگہ پروویں وچہ سوئی دے ننگے دے۔ دل پرو تو کیوں ناہیں
 چیزاں پچھانیں توں گل جہان دیاں۔ رب پچھاتا کیوں ناہیں
 کپڑے بھی رنگے تے وال بھی رنگے۔ دل نہ رنگیا تے کی رنگیا
 منگن بھی منگیا۔ جو منگناں سی ادہ نہ منگیا تے کی منگیا

(۷)

جے مرشد دی توں گل منیں۔ پڑھ کلمہ دم دم نال میاں
 اک دم تیرا خالی نہ جائے۔ منن مرشد دا فرمان میاں
 توں توں وچوں اللہ اللہ نکلے۔ دن رات ایہہ رکھ دھیان میاں

پھر داتا اٹھدا بیٹھدا بھی۔ اللہ اللہ لکے دم دم نال میاں

(۸)

توں دے کھل وچہ میں توں پا کے رگڑ باریک کرا میں
جد میں دا پورا خاتمہ ہووے۔ پھر توں ہی توں رہ جائیں
پھر خود توں خود وچہ ختم کر کے۔ پھر خود ہی خود رہ جاوے
پھر خود توں خود ہی آپے دیکھے۔ تے خود ہی نظری آوے

(۹)

سچے پیر بناں نہ منزل ملدی۔ ذرا سوچیں بیٹھ اکلا
ایہ دنیا فانی مسافر خانہ۔ گل سمجھ تے نہ بن جھلا
واحد سوا دل وچہ ماریں۔ کریں چھیک دوسلا
اللہ ہو دی رستی پا کے۔ بچھیں نال تہلا
مرشد دا جد عکس پکاویں۔ پھر چھکے نور تھلا
پھر توں رمز حقیقی پاویں۔ ہووے خوب تسلا
تے پھر وصل محبوب دا ہووے۔ کرم کرے پھر اللہ
میں توں دی سب گل گواچی۔ ہن میں نہیں توں اکلا

وظیفہ

اس وظیفہ سے پہلے تین بار درود شریف پڑھے۔ جب اکر نیچے لکھا گیا ہے۔ پھر دو زانوں بیٹھ کر ہاتھوں کی نیت باندھ کر آنکھیں بند کر کے وظیفہ کو تین مرتبہ (پہلے اور بعد تین تین بار درود شریف) تھوڑی اونچی آواز سے پڑھیں تاکہ دل پر اس کا اثر ہو۔ اگر پہلی دفعہ یاد دفعہ پڑھنے سے دردِ دل اور زاری پیدا ہو جاوے۔ اور اونچی آواز سے نہ پڑھ سکے۔ تو دل میں پڑھے۔ اور تین دفعہ لازمی پورا کرے۔ آخر میں پھر تین مرتبہ درود شریف پڑھیں۔

انشاء اللہ تھوڑے ہی دنوں میں عشق پیدا ہو جائے گا۔ اور قلب روشن ہوگا۔ جو بات مشاہدے میں آئے۔ سوائے مرشد یا بزرگ کے کسی پر ظاہر نہ کرے۔ بتانے سے اجر جاتا رہتا ہے۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی حَبِیْبِهِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ وَاَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ (تین بار)

ربا دل مشتاق دیدار سرور لوں۔ اگھاں کمر دیاں زاری
 ربا عشق سرور وچ میرا لوں لوں تڑپے رباں ہر دم وچ حضور کی
 ربا قرب بینوں اپنا بخشو۔ اپنے فضل کمالوں
 اتے حضور کی سرور سوہنے ہووے۔ عینہ روشن پاک جانوں

صَلَّى اللهُ عَلَى حَبِيْبِهِ سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ وَسَلَّمَ (دین بار)

اتباع مرشد

ذکر اکثریاً اللہ فرماوے۔ پڑھ قرآنوں بھائی
 پاک سرور جو گل فرماون۔ مرشد بھی اوہ فرمائی
 پیر مرشد دی گل منیں۔ اک ساہ نہ خالی بھرنا
 گردا بہندا۔ سوندا۔ اٹھدا۔ کر ہر دم ذکر بانا
 پیر آکھے دم لوں قید لگاؤ۔ دم خالی جاوے ناہیں
 کر فرما نبرداری پیر سوہنے دی۔ راضی رب رسول کر آئیں
 اسم ذاتی ایسا ہووے۔ لوں لوں وچ سماوے
 اگھاں سوون تے دل جاگے۔ پھر راضی پیرنوں پاوے
 جو اسرار غیبی آون۔ دل وچ سب سماوے

پیر بغیر ہور کسے نہ - اسرار بتایا جاوے
 رووے نہجو جاری ہوں - پھر دل نوں کھوہ بناوے
 تے جے درد نہ جریا جاوے - تجھ پیر دل آوے
 نظر پیر کامل تھیں اللہ - دل روشن پھر کر دا
 جیوں جیوں مرشد دا ادب کراوے تیوں تیوں منزل چڑھا
 پیر مرید دے دل دی را کھی - ہے پھر ایویں کر دا
 جیویں کھیتی والا - اپنی پیلی دی را کھی کر دا
 جیویں مرید دے دل اُتے - نظر مرشد دی اُتے
 مرید دا دل چمکاں مارے سب پلیدی جاوے
 اللہ دا ایہ رستہ بھائی - جو سر دوسرا فرمایا
 عشق مارے آسٹ اُس نوں - جد رحمت بینہ بر سایا
 ولی دا پھر درجہ پاوے - دوست رب بناوے
 لا اِخْوَفُ دَا اُس حکم لگے - جو منزل طے کراوے
 جو مرن توں پہلے مردے - ہستی نوں مساندے
 حرص نفس نہ کوئی اُنہاں - خالص بندے رہدے
 مَوْتُوْا قَبْلَ اَنْتُمْ مَوْتُوْا - دے قرآن گواہی
 ایہ منزل سرور توں ملاوے جو پاک اللہ فرمائی
 ربا صدقہ پاک سرور - توں سچا پیر ملائیں
 بخشیں ربا سب خلقت نوں - کریں قبول دُعائیں

تعارف

نام مولوی نواب دین - تے کم لوہے دا کر دا
 خاندان مغل ہے یارو - اللہ کو لوں ڈردا
 ماں باپ تے بابا ویکھے - سب نمازاں پڑھدے
 ربابخشیں ماں باپ نوں - جاوَن وچہ جنت دے
 پنڈ جھنجوٹی - ضلع امرتسر - مہن مہا جریارا
 منڈی چوہڑکانہ وچہ مہن - میرا ہے گزارہ
 سلسلہ میرا نقشبندی - ہے اللہ دے فضلوں
 بیعت میاں شیر محمد[ؒ] - شرقپور پر عقلوں
 جتھے فضل کرم دا یارو - بیٹہ رہے برسدا
 جو جاوے مراداں پاوے - روند آوے ہندا
 مسجد غلامنڈی چوہڑکانہ - صدقے سروردرب بنوائی
 میاں شیر محمد[ؒ] تے ثانی صاحب اجازت سی فرمائی
 نماز پڑھی سی عصر دی - دونوں اندر اس مسجد دے
 اصل بنوائی ایہہ میاں صاحب صدقے پاک سروردے
 خالی نام میرا میں عاجز - کچھ بنوانہ سگاں

توبہ میری میں عاجز گندہ - ایسے بھار اٹھانہ سکاں
 ٹھیک دس بجے تے عین دن روشن میاں صاحب تشریف لیاو

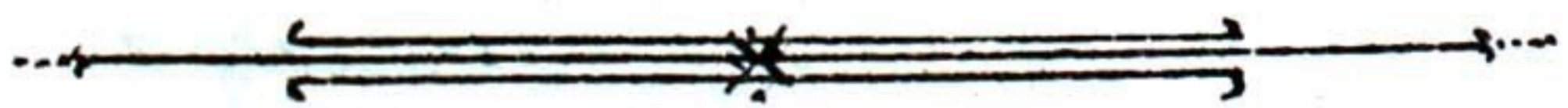
کڑھ شک شبہ سب بیعت والا پھر تشریف لے جاو
 باطن نوں پھر ظاہر کر کے - سوہنا سخن فرمایا

اللہ پاک نے صدقے سرور میں عاجز تے کرم کمایا
 اس ۱۳۶۷ھ توں پہلے نہ کوئی مینوں جانے نہ میں سا کچھ جانا

اللہ جانے اپنے فضلوں یا سرور میں میاں صاحب نوں جانا
 یا اللہ بخشیں سب خلقت نوں - نالے میں عاجز نوں

کرین فضل اپنا تے ساتھ محمد ہوسے روز حشر نوں
 عدل کریں نہ اسا ڈار رہا - فضل کریں سرکاروں

اسا ڈانا نہ عمل کسے تے اک آس سے رحمت پاروں
 صدقہ پاک محمد سرور - آل اصحاباں یاراں
 قرب اپنا بخشیں رہا بلن جنت گلزاراں

شکر طیبہ منثورہ

از تاجدارِ مدینہ حبیبِ کبریا حضرت **محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم**
 تا حضرت قبلہ و کعبہ میاں **شایر محمد صاحبِ قدس سرہ العزیزہ**

نمبر شمار	اسماء گرامی	تاریخ وصال	مزار شریف
۱	الہی بکرمات حضرت سید المرسلین خاتم النبیین راجحۃ اللعالمین سیدنا و شفیعنا و وسیلتنا فی الدارین حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ و اصحابہ وسلم	۱۲ ربیع الاول	مدینہ منورہ
۲	الہی بکرمات حضرت صدیق اکبر ابو بکر رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۲۰ جمادی الثانی	مدینہ منورہ
۳	الہی بکرمات حضرت سلمان فارسی رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۱۰ رجب ۲۳ھ	داہن
۴	الہی بکرمات حضرت امام قاسم بن محمد بن ابی بکر رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۲۴ جمادی الاول	داہن
۵	الہی بکرمات حضرت امام جعفر صادق رضی اللہ تعالیٰ عنہ	۱۵ رجب ۳۸ھ	مدینہ منورہ

۶	ابن بکرم حضرت بابیر بکرم طامی رحمۃ اللہ علیہ	۲۶ شعبان ۲۶۱ھ	بسطام
۷	ابن بکرم حضرت خواجہ ابوالحسن خرقانی	۱۰ محرم ۲۲۵ھ	خرقان
	رحمۃ اللہ علیہ		
۸	ابن بکرم حضرت خواجہ ابوعلی فارسی رحمۃ اللہ علیہ	۴ ربیع الاول ۴۶۶ھ	فارس
۹	ابن بکرم حضرت خواجہ ابوعقیوب یوسف ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ	۲۴ رجب ۵۳۵ھ	مرو ملک فارس
۱۰	ابن بکرم حضرت خواجہ عبدالخالق غجدوانی رحمۃ اللہ علیہ	۲ ربیع الاول ۵۴۵ھ	غجدوان قریب بخارا
۱۱	ابن بکرم حضرت خواجہ عارف ریوی رحمۃ اللہ علیہ	یکم شوال ۶۱۶ھ	ریوی قریب بخارا
۱۲	ابن بکرم حضرت خواجہ محمود انجیر فغوی رحمۃ اللہ علیہ	۱۴ ربیع الاول ۷۱۵ھ	انجیر فغنی
۱۳	ابن بکرم حضرت خواجہ علی رامیتنی رحمۃ اللہ علیہ	۲۴ رمضان المبارک ۷۲۲ھ	خوارزم ملک فارس
۱۴	ابن بکرم حضرت خواجہ محمد بابا ساسی رحمۃ اللہ علیہ	۱۰ جمادی الآخر ۷۵۵ھ	ساسی بخارا
۱۵	ابن بکرم حضرت خواجہ سید امیر کلال رحمۃ اللہ علیہ	۱۵ جمادی الآخر ۷۷۲ھ	سوخار مضافات رامتین
۱۶	ابن بکرم حضرت امام الطریقہ والشریعت خواجہ بہاؤ الدین نقشبند رحمۃ اللہ علیہ	۳ ربیع الاول ۷۹۱ھ	قصر عارفان قریب بخارا
۱۷	ابن بکرم حضرت خواجہ علاؤ الدین عطار رحمۃ اللہ علیہ	۲۰ رجب ۸۰۲ھ	توجقانیا واقع ماورالنہر
۱۸	ابن بکرم حضرت خواجہ مولانا یعقوب چرخمی رحمۃ اللہ علیہ	۵ صفر ۸۵۱ھ	ہفتو واقع ماورالنہر
۱۹	ابن بکرم حضرت چراغ خاندان خواجہ علیہ اللہ احرار رحمۃ اللہ علیہ	۲۹ ربیع الاول ۸۹۵ھ	شہر سمرقند
۲۰	ابن بکرم حضرت خواجہ مولانا محمد زاہد رحمۃ اللہ علیہ	یکم ربیع الاول ۹۳۶ھ	موضع وحش
۲۱	ابن بکرم حضرت مولانا محمد درویش رحمۃ اللہ علیہ	۱۹ محرم الحرام ۹۷۰ھ	اسفراہ

۲۲	ابن بکرمت حضرت مولانا خواجہ محمد اسکنگلی رحمۃ اللہ علیہ	۲۲ شعبان ۱۰۰۸ھ	۱ مکنگ
۲۳	ابن بکرمت حضرت خواجہ عبدالباقی باقی باللہ رحمۃ اللہ علیہ	۲۵ جمادی الآخر ۱۰۱۲ھ	دہلی
۲۴	ابن بکرمت حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد فاروقی رحمۃ اللہ علیہ	۲۸ صفر المظفر ۱۰۳۲ھ	سرہند شریف
۲۵	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد معصوم رحمۃ اللہ علیہ	۹ ربیع الاول ۱۰۴۹ھ	سرہند شریف
۲۶	ابن بکرمت حضرت خواجہ عبدالاحد رحمۃ اللہ علیہ	۲۴ ذی الحجہ ۱۱۲۶ھ	سرہند شریف
۲۷	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد سعید رحمۃ اللہ علیہ	۲۸ جمادی الثانی ۱۱۲۶ھ	سرہند شریف
۲۸	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد حنیف پارسا رحمۃ اللہ علیہ		بامیان
۲۹	ابن بکرمت حضرت خواجہ شیخ محمد رحمۃ اللہ علیہ		کابل
۳۰	ابن بکرمت حضرت خواجہ شیخ محمد زکی رحمۃ اللہ علیہ		اتقہ (عرب شریف)
۳۱	ابن بکرمت حضرت خواجہ محمد زمان رحمۃ اللہ علیہ		عرب شریف
۳۲	ابن بکرمت حضرت خواجہ حاجی احمد رحمۃ اللہ علیہ	۱۲۳۳ھ	بوسیدی میان صاحب (سندھ)
۳۳	ابن بکرمت حضرت خواجہ حاجی شاہ حسین رحمۃ اللہ علیہ		مکان شریف
۳۴	ابن بکرمت حضرت خواجہ امام علی شاہ رحمۃ اللہ علیہ	۱۳ شوال	کوئٹہ شریف
۳۵	ابن بکرمت حضرت خواجہ میر صادق علی شاہ رحمۃ اللہ علیہ		کوئٹہ شریف
۳۶	ابن بکرمت حضرت خواجہ میاں امیر الدین رحمۃ اللہ علیہ		کوئٹہ شریف
۳۷	ابن بکرمت حضرت غوث زمان قطب دوران مہینا و مرشدنا و مولانا حضرت میاں شبیر محمد صاحب شرقپوری رحمۃ اللہ علیہ	۳ ربیع الاول ۱۳۴۵ھ	شرقپور شریف

شکر طیبہ منظومہ

ہزار بار بشویم دہن ز مشک و گلاب
ہنوز نام تو گفتن کمال ہے ادبی ست

بخشدے یارب تجھے اپنی سخا کا واسطہ
صدق دے یارب مجھے صدیق اکبر کیلئے
حضرت قاسم کا صدقہ میری بگڑھی تو بنا
رکھ مجھے با عاقبت پہر جناب بایزید
یو علی کا واسطہ کر دے ہری مشکل کو حل
پہر یوسف قید غم سے دہریں آزاد کر
حضرت عارف کے صدقے میں مجھے عرفان دے
واسطہ خواجہ علی کا فقر درویشانہ دے
اے خدا پہر جناب شیر حق - میر کلان
دے مجھے صبر و رضا صدقہ بہاؤ الدین کا
دے دے دل کو سکوں یعقوب چرخ کی طفیل
حضرت زاہد کے صدقے میں مجھے زاہد بنا
رحم فرما شافع روز جزا کا واسطہ
فقر دے سلمان محبوب پیغمبر کے لئے
حضرت جعفر کا صدقہ دے دے دیکر ضیاء
بوا الحسن کا واسطہ دے مجھ کو نصرت کی نوید
دے مجھے علم طریقت اور توفیق عمل
عبد خالق کے لئے عقبے میں مجھ کو شاد کر
حضرت محمود کا صدقہ مجھے ایمان دے
واسطہ بابا اسماعیل کا دل دیوانہ دے
حرص دنیا کو میرے ہمتخانہ دل سے نکال
کر مجھے صحت عطا صدقہ علاؤ الدین کا
حضرت احرار کے صدقے میں دھو دے دل کا میل
حضرت درویش کے صدقے میں دے فقر و غنا

خواجہ اُلکنگلی کا صدقہ داغ عصیاں کو مٹا
 شیخ احمد کے لئے غیروں کی منت سے بچا
 حضرت معصوم کا صدقہ دکھا کوئے رسول
 کھول دے دل کی کلی بہر سعید نامدار
 اے خدا بہر جناب خواجہ حنفی پارسا
 بخش دے شیخ محمد کے لئے میری خطا
 واسطہ خواجہ زماں کاٹے مجھے ذوق فنا
 اے خدا بہر جناب خواجہ حاجی شاہ حسین
 حشر میں جب ہوتیرے دربار میں میرا قیام
 بہر حضرت میر صادق صاحب صدق و صفا
 واسطہ یارب تجھے خواجہ امیر الدین کا
 واسطہ آخر میں دیتا ہوں تجھے اُس نام کا
 عشق میں جسکے دل حسرت زدہ دیوانہ ہے
 اے خدا کیا نام پیارا ہے تیرے محبوب کا
 قطبِ دوراں شیخ عالم ہادی راہِ صفا
 اے خدا صدقہ مہیاں صاحب کے نام پاک کا
 حشر میں ہم عاصیوں کو نفلِ رحمت میں چھپیا

اے خدا صدقے میں ان ناموں کے دلکشادگر

کفر کو برباد کرے اسلام کو آباد کر

درشانِ حضرت میاں شہر محمد صاحب

قبلہ و کعبہ قدس سرہ العزیز

میاں صاحب داکیا سوہنا ہے ترقی پور دربار میرے پیر جیہا، مورنہ کوئی ہے۔ میری جان نثار

صدقے پاک محمد سرور ہے رحمت فضل غفار ہو سرور دلے نفس کھنڈا کھاں دی جدید اگر ایں دیدار

کرم اللہ داپیر میرے تے رکھلی جنت باغ بہار واہ کیا سوہنا پیر ہے میرا جتنے کھلی رہے گلزار

آوے خوشبو جنت والی ہے کیا سوہنا دربار سب کے دل دامقصد حاصل چل دیکھ آزما کے یار

جیوان بھی اوتھے راضی ہوون جو ہوون بیمار ایسا سوہنا پیر ہے میرا جسدِ عالی ہے دربار

جو آئے سب گلے لگاؤں بھاویں ہو گنہگار نوری بارش صدا برسی تے رحمت باہجہ شمار

راہ بھلے لوگ منزلِ بیمار ہے میرا پیر سنا دلدار اہ ہے ودی قسمت والا جو آئے اس دربار

رکھیا جاتے رحمت پاوے میرے پیری سوہنی سرکار

صدقے سرور دلیا سانوں ایہ سوہنا دربار
تمت

458